Matei Vișniec (n. 29 ianuarie 1956, Rădăuți) este un poet și dramaturg român, activ în acest moment în Franța, cunoscut în special pentru scrierile sale în limba franceză. A studiat istoria și filozofia la Universitatea din București și a fost membru fondator al *Cenaclului de Luni*, coordonat de profesorul Nicolae Manolescu.

Timpul fulgilor de nea
De Matei Vișniec

Timpul, dragul nostru prinț,
E făcut așa cum e,
Călător, fugar și strâmb,
Nu ne întreba de ce.

Orice formă ar fi să ia,
Timpul vine de la stele,
Se măsoară-n în vis cu ele
Si ne dă în dar o stea.

Timpul care ne zâmbește
Nu-i la fel cu timpul care
Nu mai vrea după o vreme
Să ne care în spinare.

Timpul fulgilor de nea
E făcut din stele mici.
Timpul primei rândunici
E făcut din vreme rea.

Timpul viselor aprinse
E făcut din flori de vară
Care pot însă să doară
Când le uzi cu stele ninse.

Misterele timpului şi secretele percepţiei noastre asupra realităţii
https://www.descopera.ro/stiinta/9853338-misterele-timpului-si-secretele-perceptiei-noastre-asupra-realitatii

Până la începutul secolului al XX-lea, majoritatea oamenilor considerau timpul un element universal, ce se manifestă în acelaşi fel oriunde şi pentru oricine. Albert Einstein a fost cel care a schimbat radical perspectiva asupra timpului, explicând că acesta este relativ, nu absolut, aşa cum susţinea Isaac Newton. Experienţa timpului este pur subiectivă, fiecare om percepându-l în funcţie de viteza cu care călătoreşte prin spaţiu şi de distanţa faţă de un câmp gravitaţional (cu cât este mai departe un ceas de sursa de gravitaţie, cu atât timpul

trece mai repede, aşadar timpul se scurge mai repede pe Everest decât pe malul mării).[…]

Steve Taylor, profesor de psihologie la Universitatea din Leeds, afirmă că, pentru un copil, 6 ore petrecute la joacă sunt echivalentul unei zile de 20 de ore pentru un adult. „Copiii trăiesc totul pentru prima dată, toate experienţele lor sunt noi. Pentru ei, timpul trece mai greu ca urmare a faptului că percep în mod constant informaţii noi despre lume. Pe măsură ce îmbătrânesc, oamenii trăiesc din ce în ce mai puţine experienţe noi, devenind mai obişnuiţi cu lumea înconjurătoare, care pare familiară. Astfel, percepem mai puţine informaţii despre lume, iar timpul nu se mai dilată”, explică Taylor.

Faptul că informaţiile noi au efect de „dilatare” a timpului atunci când sunt percepute de creier poate fi demonstrat prin testele de laborator. Un exemplu simplu este afişarea în mod repetat unei imagini pe ecranul unui computer. Într-un experiment efectuat de David Eagleman, voluntarii au urmărit un ecran pe care era afişată la un interval fix de timp o imagine cu un pantof, ce rămânea pe ecran o perioadă identică de timp. După ce imaginea cu pantoful era afişată repetat, voluntarii vedeau o imagine nouă, cu o floare. Deşi imaginea cu pantoful (cu care creierul era deja obişnuit) şi cea cu floarea (conţinând o informaţie nouă) rămâneau la fel de mult timp pe ecran, voluntarii aveau senzaţia că imaginea conţinând floarea era afişată pentru o perioadă mai lungă.

Din acest motiv, profesorul Taylor recomandă oamenilor să facă un efort să caute cât mai mult experienţe noi cu putinţă. „Dacă trăieşti o viaţă dominată de rutină, atunci timpul va continua să se accelereze, însă dacă depui un efort pentru a călători în medii noi, pentru a te expune la situaţii şi provocări noi, chiar dacă e vorba de ceva simplu ca alegerea unei rute noi în drumul spre serviciu, acest element de noutate va încetini timpul”, explică Taylor. „Mulţi oameni încearcă să îşi prelungească viaţa menţinându-se în formă şi urmând o dietă sănătoasă, ceea ce este foarte bine, însă trebuie să conştientizăm că putem să ne prelungim viaţa prin modificarea modului în care percepem timpul, căutând mai multe experienţe noi şi petrecând mai mult timp trăind în prezent”, a concluzionat Taylor.